

Dosar nr. ...
(...)

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA I PENALĂ

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 23.06.2017

Curtea constituită din:

Președinte: ...

Grefier: ...

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă ... a fost reprezentat de **procuror**

Pe rol se află pronunțarea cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea lămuririi unei chestiuni de drept în cauza penală având ca obiect contestația formulată de petenta-condamnată ... împotriva sentinței penale nr. ... din data de ... pronunțată de Tribunalul ... în dosarul nr.

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc la termenul de judecată din data de 16.06.2017, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta încheiere, când Curtea, în temeiul art. 391 C.p.p., a stabilit pronunțarea pentru astăzi, 23.06.2017, dispunând următoarele:

CURTEA

Analizând actele și lucrările dosarului,

I. Constată admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, potrivit dispozițiilor art.475 din Codul de procedură penală, motivat de faptul că:

1. Curtea de apel este investită cu judecarea cauzei în calea de atac a contestației și, potrivit dispozițiilor art. 597 al. 8 teza iv C.p.p., decizia instanței care soluționează contestația este definitivă, fiind astfel îndeplinită condiția prevăzută la art. 475 C.p.p. referitoare la soluționarea cauzei în ultimă instanță.

2. În speță, a fost identificată, din oficiu, o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, și anume „în interpretarea art. 4 Cod penal, dacă intră sub incidența Deciziei Curții Constituționale nr. 405 din 15.06.2016 publicată în Monitorul Oficial nr. 517/08.07.2016 (prin care s-a constatat că dispozițiile art. 246 din Codul penal din 1969 și ale art. 297 al. 1 din Codul penal sunt constituționale în măsura în care prin sintagma „îndeplinește în mod defectuos” din cuprinsul acestora se înțelege „îndeplinește prin încălcarea legii”), fiind dezincriminată, fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act sau îndeplinește prin încălcarea unui act normativ care **nu are putere de lege, în situația în care acest lucru este constatat printr-o hotărâre penală definitivă”**

De lămurirea acestei chestiuni de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei, dat fiind că, **odată** stabilit dacă, pe calea contestație prev. de art. 595 C.p.p., care face vorbire despre intervenirea unei **legi** ce nu mai prevede ca infracțiune fapta pentru care s-a pronunțat condamnarea, se poate analiza incidența deciziei Curții Constituționale nr. 405 din 15.06.2016 publicată în Monitorul Oficial nr. 517/08.07.2016, instanța urmează a constata admisibilitatea contestației și a analiza dacă petenta a fost condamnată pentru o faptă săvârșită prin încălcarea unui act normativ care nu are putere de lege **sau** a respinge ca inadmisibilă contestația formulată.

Soluția admisibilității în cazul contestației prev. la art. 595 C.p.p. este prevăzută de disp. art. 597 al. 5 C.p.p., conform căroră, dispozițiile cuprinse în titlul III al părții speciale se aplică corespunzător, din aceste dispoziții făcând parte și art. 425¹ al. 7pct. 1 lit. a teza II C.p.p., care menționează printre soluțiile posibile și respingerea contestației ca inadmisibilă.

De asemenea, nu se solicită interpretarea unei decizii a Curții Constituționale, ci se solicită ca, pornind de la cele statuate prin Decizia Curții Constituționale nr. 405 din 15.06.2016, să fie lămurită incidența acestei decizii asupra disp. art. 4 Cod penal, în cazul hotărârilor penale definitive.

A se vedea în același sens și Decizia nr. 6/2017 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

3. Chestiunea de drept enunțată este nouă deoarece asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat nici printr-un recurs în interesul legii, nici printr-o hotărâre prealabilă, potrivit art.474 și, respectiv, art.477 din Codul de procedură penală.

4. Chestiunea de drept enunțată nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate astăzi, 23 iunie 2017.

II. Expunerea succintă a cauzei

Prin sentința penală nr. ... din data de ..., Tribunalul ... a dispus:

Respinge contestația la executare formulată de petenta condamnată ... (fiica lui ... și ..., născută la data de ... în ..., cu același domiciliu, str. ..., bl. ..., sc. ..., ap. ..., județul ..., cu domiciliul ales pentru comunicarea actelor de procedură la Cabinet Individual de Avocat ..., situat în ..., B-dul ..., nr. ..., bloc ..., scara ..., ap. ..., ...).

Respinge cererea formulată de aceeași petentă întemeiată pe dispozițiile art. 595 alin. 1 Cod procedură penală – intervenirea unei legi penale noi.

S-a reținut de instanța de fond că prin contestația la executare petenta condamnată ..., a solicitat să se dispună achitarea sa, în temeiul art. 16 alin. 1 lit. a și d Cod procedură penală pentru infracțiunea de abuz în serviciu pentru care a fost condamnată prin sentința penală nr. .../2007 a Tribunalului ..., modificată prin decizia penală nr. .../2010 a Curții de Apel ... și definitivă prin decizia penală nr. .../2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

De asemenea, prin aceeași cerere petenta a solicitat aplicarea dispozițiilor art. 595 alin. 1 Cod procedură penală cu privire la pedeapsa pe care o execută.

În drept, petenta a invocat dispozițiile art. 598 alin. 1 lit. d Cod procedură penală, art. 595 alin. 1 Cod procedură penală, precum și decizia nr. 405 din 15 iunie 2016 a Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial nr. 517 din 08 iulie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 246 din Codul penal din 1969, ale art. 297 alin. 1 Cod penal și ale art. 13 ind. 2 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, constatându-se că acestea sunt constituționale în măsura în care prin sintagma „îndeplinește în mod defectuos” din cuprinsul acestora se înțelege „îndeplinește prin încălcarea legii”.

Instanța de fond a reținut că, prin sentința penală nr. .../2007 pronunțată de Tribunalul ..., petenta ... a fost condamnată la pedeapsa de 1 an și 8 luni închisoare pentru infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice, prevăzută de art. 248 ind. 1 raportat la art. 248 Cod penal din 1969 cu art. 41 alin. 2 Cod penal din 1969, art. 74 – 76 Cod penal din 1969.

S-a reținut în fapt că, aceasta în calitate de contabil șef al ... și-a îndeplinit în mod defectuos atribuțiile de serviciu cauzând o pagubă în valoare de 452 miliarde lei vechi

Prin decizia penală nr. ... din 2010 pronunțată de Curtea de Apel ..., s-au admis apelurile declarate de Parchetul de pe lângă ... și partea civilă ... (fostă ...).

S-a desființat parțial sentința și în fond, în baza art. 248 ind. 1 Cod penal din 1969 raportat la art. 248 Cod penal din 1969 cu art. 41 alin. 2 Cod penal din 1969, petenta a fost condamnată la pedeapsa de 5 ani închisoare și interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a, b, c Cod penal pe o durată de 3 ani după executarea pedepsei principale.

Prin decizia penală nr. ... din 2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, s-a admis, printre altele recursurile declarate de Parchetul de pe lângă ... și de inculpata ... împotriva deciziei penale nr. ... din 2010 a Curții de Apel ... și s-a casat în parte decizia penală atacată numai cu privire la conținutul pedepsei accesorii și complementate aplicate recurenților inculpați.

Pentru inculpata ... a fost emis mandatul de executare a pedepsei închisorii nr. .../2012 către I.P.J. La data de 24.05.2012 a fost emis mandatul european de arestare nr.

Prin adresa nr. .../17.09.2015 – Inspectoratul de Poliție al Județului ... a comunicat că persoana privată de libertate ... a fost dată în urmărire generală și urmărire internațională.

Tribunalul a reținut că, prin decizia Curții Constituționale nr. 405 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial nr. 517 din 08 iulie 2016, s-a constatat că dispozițiile art. 246 Cod penal din 1969 și ale art. 297 alin. 1 Cod penal sunt constituționale în măsura în care sintagma „îndeplinește în mod defectuos” din cuprinsul acestora se înțelege „îndeplinește prin încălcarea legii”.

Interpretând coroborat disp. art. 3 Cod penal, art. 3 alin. 1 din Legea nr. 187/2012, art. 4 din Codul penal și art. 595 alin. 1 Cod procedură penală în lumina deciziei Curții Constituționale nr. 405 din 15 iunie 2016, Tribunalul a concluzionat că nu pot fi asimilate conceptului de „lege” actele jurisdicționale în categoria cărora intră și deciziile Curții Constituționale (deci și Decizia nr. 405/15.06.2016), care așa cum prevăd și dispozițiile art. 147 alin. 4 din Constituția României au putere numai pe viitor.

Se mai apreciază de Tribunal că, din modul de redactare a acestei decizii, rezultă că aceasta este o decizie interpretativă și că, prin aceasta Curtea Constituțională nu a dezincriminat asemenea fapte, ci a dat doar o interpretare în concordanță cu dispozițiile constituționale a sintagmei „în mod defectuos” sensul constituțional fiind „prin încălcarea legii”. De aceea, această decizie nu modifică textul și efectul ei nu poate fi catalogat ca fiind dezincriminator, astfel că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 595 alin. 1 Cod procedură penală. S-a mai reținut că incriminarea ori dezincriminarea unor fapte constituie atributul exclusiv al puteri legislative, iar nu a instanței constituționale.

Este adevărat că prin admiterea unei excepții de neconstituționalitate devin aplicabile prevederile art. 31 alin. 3 din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare constatate ca fiind neconstituționale își încetează efectele juridice la 45 zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale dacă, în acest interval, Parchetul sau Guvernul după caz, nu pune de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției, iar pe durata celui termen dispozițiile respective sunt suspendate de drept.

Împotriva sentinței penale anterior menționate, a declarat contestație petenta ..., care a reiterat în conținutul acesteia aceleași apărări și a invocat practica unor instanțe care au pronunțat achitări situații identice cu a sa.

III. Punctele de vedere cu privire la dezlegarea chestiunii de drept au fost exprimate astfel:

Reprezentantul Ministerului Public a susținut că Înalta Curte de Casație și Justiție urmează a interpreta art. 4 Cod penal prin raportare la decizia nr. 405 din 15 iunie 2016 a Curții Constituționale și că opinia sa este în sensul că nu valorează lege o decizie a Curții Constituționale până ce nu este adus textul legal de către legiuitorul delegat, fie de Parlament, fie de Guvern, în acord cu decizia Curții Constituționale, pornind de la efectele ex-lung ale deciziei Curții Constituționale.

Contestatoarea a susținut că, odată cu pronunțarea deciziei Curții Constituționale nr. 405/2016 a intervenit dezincriminarea faptei prin săvârșirea căreia, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, s-a încălcat un alt act normativ și nu o lege.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată

1. Redarea normelor de drept intern apreciate a fi relevante în speță

Art. 4 Cod penal. Aplicarea legii penale de dezincriminare

Legea penală nu se aplică faptelor săvârșite sub legea veche, dacă nu mai sunt prevăzute de legea nouă. În acest caz, executarea pedepselor, a măsurilor educative și a măsurilor de siguranță, pronunțate în baza legii vechi, precum și toate consecințele penale ale hotărârilor judecătorești privitoare la aceste fapte încetează prin intrarea în vigoare a legii noi.

Art. 595 Cod de procedură penală. Intervenirea unei legi penale noi

(1) Când după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare sau a hotărârii prin care s-a aplicat o măsură educativă intervine o lege ce nu mai prevede ca infracțiune fapta pentru care s-a pronunțat condamnarea ori o lege care prevede o pedeapsă sau o măsură educativă mai ușoară decât cea care se execută ori urmează a se executa, instanța ia măsuri pentru aducerea la îndeplinire, după caz, a dispozițiilor art. 4 și 6 din Codul penal.

(2) Aplicarea dispozițiilor alin. (1) se face din oficiu sau la cererea procurorului ori a persoanei condamnate de către instanța de executare, iar dacă persoana condamnată se află în executarea pedepsei sau a unei măsuri educative, de către instanța corespunzătoare în grad în a cărei circumscripție se află locul de deținere sau, după caz, centrul educativ ori centrul de detenție.

ART. 597 Cod de procedură penală. Procedura la instanța de executare

(1) Când rezolvarea situațiilor reglementate în prezentul titlu este dată în competența instanței de executare, președintele completului de judecată dispune citarea părților interesate și, în cazurile prevăzute la art. 90, ia măsuri pentru desemnarea unui avocat din oficiu. La judecarea cazurilor de întrerupere a executării pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață se citează și administrația penitenciarului în care execută pedeapsa condamnatul.

(2) Condamnatul aflat în stare de detenție sau internat într-un centru educativ este adus la judecată.

(2¹) Condamnatul aflat în stare de detenție sau internat într-un centru educativ poate participa la judecată în vederea rezolvării situațiilor reglementate în prezentul titlu și prin intermediul videoconferinței, la locul de deținere, cu acordul său și în prezența apărătorului ales sau numit din oficiu și, după caz, și a interpretului.

(3) Participarea procurorului este obligatorie.

(4) După ascultarea concluziilor procurorului și a părților, instanța se pronunță prin sentință.

(5) Dispozițiile cuprinse în titlul III al părții speciale privind judecata care nu sunt contrare dispozițiilor prezentului capitol se aplică în mod corespunzător.

(6) Dispozițiile alin. (1) - (5) se aplică și în cazul în care rezolvarea uneia dintre situațiile reglementate în prezentul titlu este dată în competența instanței în a cărei circumscripție se află locul de deținere. În acest caz, soluția se comunică instanței de executare.

(7) Hotărârile pronunțate în primă instanță în materia executării potrivit prezentului titlu pot fi atacate cu contestație la instanța ierarhic superioară, în termen de 3 zile de la comunicare.

(8) Judecarea contestației la hotărârea primei instanțe se face în ședință publică, cu citarea persoanei condamnate. Condamnatul aflat în stare de detenție sau internat într-un centru educativ este adus la judecată. Participarea procurorului este obligatorie. Decizia instanței prin care se soluționează contestația este definitivă. Prevederile alin. (5) se aplică în mod corespunzător.

ART. 425¹ Cod de procedură penală. Declararea și soluționarea contestației

(1) Calea de atac a contestației se poate exercita numai atunci când legea o prevede expres, prevederile prezentului articol fiind aplicabile când legea nu prevede altfel.

(2) Pot face contestație procurorul și subiecții procesuali la care hotărârea atacată se referă, precum și persoanele ale căror interese legitime au fost vătămăte prin aceasta, în termen de 3 zile, care curge de la pronunțare pentru procuror și de la comunicare pentru celelalte persoane, dispozițiile art. 411 alin. (1) aplicându-se în mod corespunzător.

(3) Contestația se depune la judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau, după caz, la instanța care a pronunțat hotărârea care se atacă și se motivează până la termenul stabilit pentru soluționare, dispozițiile art. 415 aplicându-se în mod corespunzător.

(4) La soluționarea contestației, dispozițiile art. 416 și art. 418 se aplică în mod corespunzător; în cadrul acestor limite, la soluționarea contestației împotriva încheierii privind o măsură preventivă se poate dispune o măsură mai puțin gravă decât cea solicitată sau decât cea dispusă prin încheierea contestată ori se pot modifica obligațiile din conținutul măsurii contestate.

(5) Contestația se soluționează de către judecătorul de drepturi și libertăți, respectiv de către judecătorul de cameră preliminară de la instanța superioară celei sesizate sau, după caz, de către

instanța superioară celei sesizate, respectiv de completul competent al Înaltei Curți de Casație și Justiție, în ședință publică, cu participarea procurorului.

(6) La soluționarea contestației se citează persoana care a făcut contestația, precum și subiecții procesuali la care hotărârea atacată se referă, dispozițiile art. 90 și art. 91 aplicându-se în mod corespunzător.

(7) Contestația se soluționează prin decizie, care nu este supusă niciunei căi de atac, putându-se pronunța una dintre următoarele soluții:

1. respingerea contestației, cu menținerea hotărârii atacate:

a) când contestația este tardivă sau inadmisibilă;

b) când contestația este nefondată;

2. admiterea contestației și:

a) desființarea hotărârii atacate și soluționarea cauzei;

b) desființarea hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către judecătorul sau completul care a pronunțat-o, atunci când se constată că nu au fost respectate dispozițiile privind citarea.

2. Prezentarea jurisprudențe

În jurisprudența la nivel național, deciziile pronunțate au scos în evidență o **practică neunitară**, în sensul că la nivelul Curții de Apel București unele complete au opinat că analizarea incidenței deciziei Curții Constituționale nr. 405 din 15 iunie 2016 pe calea contestației prevăzute de art. 595 Cod de procedură penală, este inadmisibilă, altele au respins contestațiile ca neîntemeiate, în timp ce instanța supremă și unele instanțe din țară au apreciat că art. 595 Cod de procedură penală este unul mijloacele procesuale prin care poate fi invocată dezincriminarea, ca efect a unei decizii a Curții Constituționale (decizia nr. 110/04.04.2017 a Î.C.C.J.) și că decizia Curții Constituționale nr. 405 din 15 iunie 2016 echivalează cu o lege de dezincriminare, cu consecințele ce decurg din reținerea incidentelor dispozițiilor art. 4 Cod penal (decizia nr. 179/26.04.2017 a Î.C.C.J., decizia nr. 197/13.02.2017 a C.Ap.Cluj, decizia nr. 20/09.02.2017 a C.Ap.Alba Iulia)

3. Punctul de vedere al completului de judecată

Pornind de la considerentele deciziei nr. 6/2017 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție, continuând cu deciziile de speță ale Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 110/04.04.2017 și nr. 179/26.04.2017, Curtea constată că instanța supremă apreciază, în primul rând că decizia Curții Constituționale nr. 405 din 15 iunie 2016 echivalează cu o lege de dezincriminare, cu consecințele ce decurg din reținerea incidentelor dispozițiilor art. 4 Cod penal și, în al doilea rând că mijlocul procesual prin care se poate constata acest lucru este contestația prevăzută de art. 595 C.p.p.

Față de această interpretare dată de instanța supremă dispozițiilor art. 4 Cod penal, opinăm că, intră sub incidența Deciziei Curții Constituționale nr. 405 din 15.06.2016 publicată în Monitorul Oficial nr. 517/08.07.2016, fiind dezincriminată, fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act sau îndeplinește prin încălcarea unui act normativ care nu are putere de lege, **acest lucru putând a fi constatat chiar și în situația unei hotărâri penale definitive, pe calea contestației prevăzute de art. 595 C.p.p.**

V. Dispozițiile completului de judecată.

Față de considerentele anterior expuse, se va dispune, în temeiul art.476 alin.1 rap. la art.475 din Codul de procedură penală, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept anterior menționate.

DISPUNE:

În baza art. 476 C.p.p. al. 1 rap. la art. 475 C.p.p. sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

În interpretarea art. 4 Cod penal, dacă intră sub incidența Deciziei Curții Constituționale nr. 405 din 15.06.2016 publicată în Monitorul Oficial nr. 517/08.07.2016 (prin care s-a constatat că dispozițiile art. 246 din Codul penal din 1969 și ale art. 297 al. 1 din Codul penal sunt constituționale în măsura în care prin sintagma „îndeplinește în mod defectuos” din cuprinsul acestora se înțelege „îndeplinește prin încălcarea legii”), fiind dezincriminată, fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act sau îndeplinește prin încălcarea unui act normativ care **nu** are putere de lege, **în situația în care acest lucru este constatat printr-o hotărâre penală definitivă.**

În baza art. 476 C.p.p. dispune suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea hotărârii pentru dezlegarea chestiunii de drept sesizate.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică azi, 23.06.2017.

PREȘEDINTE,

...

GREFIER,

...

Red ...

2 ex/30.06.2017

Dosar nr. ...
(...)

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL ...

SECȚIA I PENALĂ

ÎNCHEIERE

Sedința publică din data de 16.06.2017

Curtea constituită din:

Președinte: ...

Grefier: ...

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a fost reprezentat de **procuror**

Pe rol se află soluționarea cauzei penale având ca obiect contestația formulată de petenta-condamnat ... împotriva sentinței penale nr. ... din data de ... pronunțată de Tribunalul ... – Secția penală în dosarul nr.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns pentru contestatoarea-condamnat ..., apărător ales, avocat ..., în baza împuternicirii avocațiale seria ... nr. ... emisă de Baroul ..., existentă la dosar (fila 16).

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează faptul că s-a depus la dosar de către Înalta Curte de Casație și Justiție minuta sentinței penale nr. ... prin care s-a respins cererea de strămutare formulată de contestatoare, după care:

Curtea, raportat la temeiul de drept în baza căruia s-a formulat contestația la executare, respectiv art. 598 alin. 1 lit. d Cod procedură penală, din oficiu, pune în discuție necesitatea formulării unei întrebări la Înalta Curte de Casație și Justiție referitoare la chestiunea de drept care a fost invocată în contestația formulată, chestiunea de drept vizând interpretarea dispozițiilor art. 4 Cod penal, în sensul că, dacă intră sub incidența deciziei Curții Constituționale prin care s-a constatat că dispozițiile privind abuzul în serviciu sunt constituționale doar în măsura în care sintagma “îndeplinește în mod defectuos” se înțelege “prin încălcarea legii”, respectiv dacă dispozițiile deciziei Curții Constituționale au înrăurire asupra situației de față, în sensul că fapta funcționarului public care în exercitarea atribuțiilor de serviciu îndeplinește sau nu îndeplinește un act care nu are putere de lege, în situația în care, acest lucru este constatat printr-o hotărâre penală definitivă.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, nu se opune, apreciază a fi oportună această sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în opinia sa, dispozițiile art. 475 privind condițiile de admisibilitate sunt întrunite în mod cumulativ, aflându-ne la judecarea unei cauze în ultimă instanță.

Mai arată că chestiunea pusă în discuție vizează aspecte care țin de soluționarea în fond a prezentei cereri, astfel că pune concluzii de admitere a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție și consecutiv suspendarea soluționării prezentei contestații.

Apărătorul ales al contestatoarei-condamnat ..., având cuvântul, pune concluzii de admitere a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării acestei probleme de drept.

Curtea pune în vedere părților să pună concluzii pe fond, în situația în care se va respinge sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Apărătorul ales al contestatoarei-condamnat ..., având cuvântul, solicită admiterea contestației, întrucât așa cum prevede și Decizia Curții Constituționale nr.

405/2016 și completarea făcută la data de 26.06.2016 privind dezincriminarea sau constatarea ca fiind constituțională în măsura în care se indică că a fost încălcată o lege sau o ordonanță de guvern a art. 248 din Codul penal anterior, consideră că cererea formulată este întemeiată.

În susținere, arată că Tribunalul ... nu a luat în considerare toate aspectele care au fost relevate cu ocazia soluționării contestației la executare.

Pe fondul cauzei, solicită a se dispune achitarea inculpatei potrivit art. 16 lit. a și d Cod procedură penală, întrucât nici în rechizitoriu, nu s-a indicat încălcarea vreunei legi sau a unei ordonanțe, contestatoarea fiind între faptele penale săvârșite de ... și de ... de la ..., fiind pedepsită fără a fi vinovată, fără a se arăta că, în calitatea acesteia de contabil șef la ... ar fi încălcat vreo dispoziție din legea contabilității.

Concluzionând, solicită admiterea contestației și achitarea inculpatei pentru aceste infracțiuni.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, formulează concluzii de respingere a prezentei contestații, fiind evident că prima soluție solicitată de apărare, cea a achitării este una care nu poate fi primită.

Apreciază că sentința penală nr. ... a Tribunalului ... este una temeinică și legală, sens în care solicită menținerea acesteia.

În opinia sa, prima instanță nu a procedat la judecarea în fond a prezentei contestații sau cerere de aplicare a legii mai favorabile, această împrejurare nu rezultă din dispozitiv, în dispozitiv prima instanță s-a rezumat a arăta că respinge contestația la executare fără a arăta ca fiind neîntemeiată sau inadmisibilă, însă din cuprinsul sentinței, rezultă faptul că prima instanță a apreciat ca inadmisibil acest demers, arătând că decizia Curții Constituționale nu modifică textul și efectul ei nu poate fi catalogat ca fiind dezincriminator, astfel că aceste considerente sugerează soluția arătată anterior, în sensul că prima instanță s-a rezumat doar la analiza admisibilității acestei cereri și nu pe fond, apreciind a fi corect în opinia parchetului.

Mai arată că, pornind de la o hotărâre a Curții Constituționale nr. 126/2016, în mod special văzând considerentele acestei decizii, paragraful nr. 27, prin care s-a arătat că, în considerarea efectelor ex-lung ale hotărârilor de contencios constituțional, în cazul hotărârilor judecătorești soluționate definitiv anterior publicării deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial, ceea ce se verifică în speță, acestea reprezintă o facta praeterita, în condițiile în care cauza a fost definitiv soluționată.

Mai arată că în același sens s-a pronunțat și judecătorul constituțional Pivnicerul Mona, în cuprinsul aceleiași hotărâri, respectiv opinia concurentă, arătându-se că remediul prev. de art. 595 Cod procedură penală nu este admisibil.

Față de aceste aspecte, în opinia sa prima instanță a apreciat în mod corect, respingând ca inadmisibilă această contestația la executare.

În subsidiar, dacă se va trece la analiza cauzei pe fond, arată că se ridică o mică problemă, întrucât în condițiile în care nu a fost soluționată pe fond această contestație, s-ar impune admiterea contestației și trimiterea spre rejudecare, deși această soluție nu este acoperită de textul legal, motivat de aceea că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului impune statelor membre garantarea dublului gard de jurisdicție atunci când se discută o chestiune pe fond, însă dacă legiuitorul național garantează niște drepturi suplimentare, văzând și art. 20 alin. 2 din Constituția României, acestea trebuie să fie eficiente.

Față de aceste aspecte, în opinia sa, ar trebui să se aplice norma sau blocul comunitar cu prioritate, întrucât petentei-condamnate trebuie să i se dea posibilitatea analizării fondului în dublu grad de jurisdicție, așa cum garantează legislația română.

De altfel, se face o analiză pe egalitatea procesuală între apărare și acuzare, atât în ceea ce-l privește pe procuror cât și pe petent/acuzat, ori parchetul nu a avut ocazia să

formuleze concluzii pe fond în fața prima instanței, așa încât ar trebui să se dea eficiență acestor principii, impunându-se trimiterea spre judecare.

În terțiar, dacă se trece și peste această cerere, solicită a se observa că, prin hotărârile date în cauză, într-adevăr nu s-a reținut încălcarea unei dispoziții legale, însă s-a reținut că, în calitatea de contabil, petenta-condamnată a adresat acte adecvate în contradicție, în opinia sa, cu legea contabilității, astfel că, chiar dacă nu au fost reținute, crede că nu este inadmisibil a fi reținute astăzi, în acest moment procesual.

În susținere, a considera că procurorul sau acuzaarea reconfigurează acuzația sau aduce noi acuzații, ar echivala cu următoarea soluție care s-ar impune, respectiv emiterea unui nou rechizitoriu pentru aceleași fapte, cu reținerea încălcării legii primare, ceea ce s-ar putea reproșa că este un idem, ori în condiții de idem nu se poate considera că aceeași faptă nu este prevăzută de legea penală, deci este dezincriminată, dar pe de altă parte este prevăzută de legea penală, deci este incriminată.

Având în vedere că nu se justifică acest raționament până la capăt, așa cum a sugerat, apreciază că la acest moment procesual se poate evident discuta și alte încălcări ale legislației primare, chiar dacă la momentul respectiv nu au fost reținute, deoarece legea nu a impus nici procurorului, nici instanței de judecată să le rețină, abuzul în serviciu putând fi săvârșit chiar și prin încălcarea altor norme de rang inferior sau neîncălcarea unor atribuții de serviciu prevăzute prin fișa postului.

Prin urmare, solicită a se analiza în concreto dezincriminarea, conform legislației actuale, nu în abstracto, așa cum se solicită de către apărare.

Astfel, pornind de la acuzație, prin analiza faptelor și să se rețină dispozițiile legale dacă acestea sunt, în opinia sa sunt, legea contabilității fiind clară.

Concluzionând, pune concluzii de respingere a contestației.

Curtea pune în vedere reprezentantului Ministerului Public să precizeze, în eventualitatea promovării hotărârii prealabile, dacă reține primul aspect legat de admisibilitate.

Reprezentantul Ministerului Public, arată că, concluziile puse au fost doar în sensul admisibilității acestui demers, ori dacă este admisibil vizează fondul.

Dacă ar viza strict admisibilitatea căii de atac, acest dialog judiciar între Înalta Curte de Casație și Justiție și instanțele de ultim grad de jurisdicție, curțile de apel în speță, ar fi inadmisibilă.

Consideră că vizează o situație de fond, ia instanța supremă a avut ocazia să se pronunțe sub acest aspect într-o speță anterioară, prin Decizia nr. 2/2015, tot printr-o hotărâre prealabilă, cu acea ocazie a analizat și a extins, în opinia sa, ceea ce se înțelege prin aspecte de fond, incluzând și aspecte de formă, în sensul că Înalta Curte de Casație și Justiție a arătat că, condiția este îndeplinită atunci când de lămurirea chestiunii puse în discuție depinde însăși soluționarea cauzei în materialitatea sa.

Mai arată că instanța în mod corect a făcut referire la art. 4 Cod penal, acesta urmând să fie interpretat prin raportare la Decizia 405 a Curții Constituționale.

Opinia sa este în sensul că nu valorează lege o Decizie a Curții Constituționale până ce nu este adus textul legal de către legiuitorul delegat, fie de Parlament fie de Guvern în acord cu decizia Curții Constituționale, pornind de la efectele ex-lung ale deciziei Curții Constituționale.

Curtea rămâne în pronunțare cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție asupra chestiunilor de drept puse în discuție din oficiu.

CURTEA

În temeiul art. 391 alin 1 Cod procedură penală, urmează a stabili pronunțarea la data de 23.06.2017.

Pentru aceste motive,

DISPUNE:

Stabilește pronunțarea la data de 23.06.2017.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 16.06.2017.

PREȘEDINTE,

...

GREFIER,

...